

גיטין לו

עניין: הנעלבין ואינם עולבים... ושמחין ביסורין

שמירת הלשון שער התבונה פ"ח

(שבת ד' פ"ח) הנעלבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושינן מאהבה ושמחין ביסורין עליהם הכתוב אימר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו * ופירשו המפרשים דקחשיב כאן ג' מדרגות א) שאינו עולב לחברו כשחברו מחרפו אבל יכול להיות ששיב ב) שמעמיד על עצמו שלא להשיב אבל לפחית לכו מר לו ע"ז ומעמיד ע"ע שלא להשיב כדי שלא ישיג יותר בזיון ע"ז מחברו ג) עושינן מאהבה ושמחין ביסורין פ"י מה שאינו משיב הוא מצד האהבה לדי' ומקבל יסורין אלו בשמחה וכשמגיע למדרגה הג' זוכה לכל הכבוד הזה כי מדה זו באה לאדם מצד קדושת הנפש ומאמנות הטהורה בדי' שהוא משגיח על כל דרכיו כמשיב כי עיניו על כל דרכי איש וגו' ועושה הכל לטובתו כדאיתא במדרש תנחומא ודיל צריך האדם להיות שמח ביסורין יותר מן הטובה שאפי' האדם בטובה כל ימיו לא נמחלו לו העונות שבידו ובמה נמחל לו ביסורין. אר"א צריך אדם להחזיק טובה להקב"ה בזמן שיסורין באין עליו למה שהיסורין מושכין את האדם להקב"ה שנא' וכי את אשר יאהב ה' יוכיח אם יסורין באין על האדם יעמוד בהם ויקבלם למה שאין סוף למתן שכרן. דום לה' ותחולל לו צפה להקב"ה אם הביא עליך יסורין אל תהי מבעט בהם אלא הוי מקבלן כחלילין [פ"י כלי זמר] עכ"ל. וטבילת העלבון הוא בכלל יסורין כנ"ל עושינן מאהבה ושמחין ביסורין:

רמב"ם פירוש המשניות אבות פ"ד מ"ד
 ראיתי בספר מספרי המדות שנשאל לאחד מן החשובים החסידים ונאמר לו איזה יום הוא ששמחת בו יותר מכל ימך אמר יום שהייתי הולך בספינה והיה מקומי בפחות שבמקומות הספינה בין חבילות הבגדים והיו בספינה סוחרים ובעלי מומן ואני הייתי שוכב במקומי ואחד מאנשי הספינה קם להשתין ואהי נקל בעיניו ונבוזה שהייתי שפל בעיניו מאד עד שגלה ערותו והשתין עלי ותמהתי מהתחזק תכונת העזות בנפשו וחי השם לא כאבה נפשי למעשהו כלל ולא התעורר ממני כחי ושמחתי שמחה גדולה כשהגעתי לגבול שלא יכאיבני ביזוי החסר ההוא ולא הרגישה נפשי אליו ואין ספק שזאת תכלית שפלות הרוח עד שיתרחק מן הגאווה: ואני זוכר עתה קצת מה

פלא יועץ - מחילה

מחילה ממך ותהיה מן הנעלבים ואינם עולבים וכי שמחים ביסורים שיש לשמות מאד אם בא לו איזה חרפה או דבר רע מן אדם כי האדם ההוא בודאי הוא שליח מהקב"ה כמ"ש ה' אמר לו קלל הוא השבט של השי"ת וכי יש לאדם המוכה לכעוס ולנקום ולנטור להשבט המכה אותו ואדרבא אם יודע שנתחייב מיתה והמושל ריחם עליו והכה אותו בשבט קלה ופטר ראויו לו לשמות באותו השבט ומכ"ש שלא לשנא ולנקום מהשבט ויזכור תמיד מ"ש מהרח"ו ז"ל וז"ל אם עיני שכל לך היה לך לרדוף ולבקש אחר מי שיחרפך ויגדפך כי חיים הוא גותן לך ע"כ יש לו לקבל בשמחה גדולה מכל אדם ומכ"ש מאשתו שהיא בודאי אהבת אותו וזה סימן מובהק שהיא מוכרחת ע"ז ע"כ ימחול לה

שמירת הלשון – הערה שם

* וכתוב בספר תולדות אדם שפ"א נסע הצדיק ר' זלמן תלמידו של הגר"א ז"ל עם אחיו הגאון ר' חיים מוולאזין ולה"ה בדרך ויהי בבואם למלון דבר אתם בעל המלון קשות ולא נחן להם מקום ללון וכאשר נסעו משם וירא ר"ח את אחיו ר"ז והנה הוא ביכה ויאמר לו למה אתה בוכה השמת לבך אל דברי האיש ואני לא נתתי לבי לכל הדברים ענה ר"ז אין אני בוכה חלילה על דברי גנות שדבר אלינו האיש אך הרגשתי מעט כאב לב מדברי האיש ובוכה אני על שלא הגעתי עדיין למעלת הנעלבין ואינם עולבין וכי שמחין וכי.

